

অসমীয়া / ASSAMESE

(বাধ্যতামূলক) / (COMPULSORY)

সময় : ৩ ঘণ্টা

Time Allowed : Three Hours

মুঠ নম্বৰ : 300

Maximum Marks : 300

প্ৰশ্নোত্তৰ বহী সম্পর্কীয় বিশেষ নির্দেশনা

প্ৰশ্নোত্তৰ লিখাৰ আগতে তলৰ পৰামৰ্শাৱলী। নিৰ্দেশনা যত্ত সহকাৰে পঢ়ি লোৱা :

সকলোবোৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ লিখিব লাগিব।

প্ৰশ্নটোৰ কাষত প্ৰশ্নটোৰ মূল্যাংক। প্ৰশ্নোংশৰ মূল্যাংক দিয়া আছে।

বিশেষ নিৰ্দেশনা নথকা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ অসমীয়া ভাষাত (অসমীয়া লিপিবে) লিখিব লাগিব।

প্ৰশ্নোত্তৰৰ বাবে শব্দৰ নিৰ্ধাৰিত সংখ্যা দিয়া থাকিলে তাক মানিব লাগিব আৰু নিৰ্ধাৰিত সংখ্যাতকৈ বেছি বা কম নম্বৰ কটা যাব পাৰে।

প্ৰশ্নোত্তৰ বহীৰ কোনোৰা পৃষ্ঠা বা পৃষ্ঠাংশ খালি হৈ থাকিলে স্পষ্টকৈ কাটি দিব লাগিব।

Question Paper Specific Instructions

*Please read each of the following instructions carefully before attempting questions :**All questions are to be attempted.**The number of marks carried by a question is indicated against it.**Answers must be written in ASSAMESE (Assamese script) unless otherwise directed in the question.**Word limit in questions, wherever specified, should be adhered to and if answered in much longer or shorter than the prescribed length, marks may be deducted.**Any page or portion of the page left blank in the Question-cum-Answer Booklet must be clearly struck off.*

Q1. তলৰ যিকোনো এটা বিষয় সম্পর্কে 600 শব্দৰ ভিতৰত এখনি বচনা লিখা ।

100

- (a) প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ মাত্ৰাধিক প্ৰয়োগৰ বাবে হোৱা বিপদ
- (b) গণতন্ত্ৰৰ শক্তি হ'ল ধৰ্মনিৰপেক্ষতা
- (c) ভাৰতীয় অথনীতিত বিমুদ্রাকৰণৰ দীৰ্ঘকালীন লাভ
- (d) আয়ুৰ্বেদ পদ্ধতিৰ প্ৰতি পাশ্চাত্য দেশৰ আকৰ্ষণ

Q2. তলত দিয়া কথাখিনি মনোযোগেৰে পড়া আৰু তাৰ তলত দিয়া প্ৰশ্নবোৰৰ স্পষ্ট, শুন্দ
আৰু সংক্ষেপে উত্তৰ দিয়া ।

12×5=60

গ্ৰহণ হ'ল সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ মানসিক আহাৰ । এগৰাকী চিন্তাশীল ব্যক্তিয়ে মন্তব্য দিছে যে
মানৱ জাতিয়ে যি ভাৱে, কৰে অথবা পায়, সেই সকলোখনিয়ে গ্ৰহণ মাজত সংৰক্ষিত
হৈ থাকে । মানৱ সভ্যতা আৰু সংস্কৃতিৰ উন্নতি আৰু বিকাশৰ বাবে সম্পূৰ্ণ কৃতিত্ব
গ্ৰহণ লাভ কৰে । গ্ৰহণ মহত্ব আৰু মূল্য অপৰিসীম । গ্ৰহণ মানুহৰ অন্তৰ্জৰ্গত
আলোকিত কৰে । ভাল গ্ৰহণ মানুহক পশুত্বৰ পৰা দেৱত্বলৈ উন্নীত কৰে, তেওঁলোকৰ
সাত্ত্বিক আদৰ্শ জাগ্ৰত কৰি তেওঁলোকক পথপ্ৰষ্ট হোৱাৰ পৰা বক্ষা কৰে আৰু মানুহ,
সমাজ, আৰু জাতিক মার্গদৰ্শন কৰায় । গ্ৰহণ আমাক উৎসাহ প্ৰদান কৰে আৰু আমাৰ
মন আৰু মন্তিক্ষৰ ওপৰত স্থায়ী প্ৰভাৱ পেলায় ।

গ্ৰহণ মনোৰঞ্জনৰ ক্ষেত্ৰত মানুহৰ প্ৰতি সেৱা আগবঢ়ায় । এই মনোৰঞ্জনৰ
তাৎপৰ্য কেৱল লাহ-বিলাহ নহয়, ই সুগভীৰ অৰ্থবাচক । যিবোৰ গ্ৰহণ পাঠকৰ মন
গভীৰভাৱে স্পৰ্শ কৰে আৰু অন্তৰ মুঞ্চ কৰে, প্ৰকৃত অৰ্থত সেইবোৰেই মনোৰঞ্জক
গ্ৰহণ । যিবোৰ গ্ৰহণ পাঠকৰ মন নিমগ্ন কৰি ৰাখিব পাৰে, সেইবোৰ গ্ৰহণ আনন্দদায়ক
হয় । অৱশ্যে লঘুত্বৰণৰ সাহিত্যও কম গুৰুত্বপূৰ্ণ নহয় । এনেধৰণৰ সাহিত্যই মানুহৰ
মানসিক চাপ কিছু পৰিমাণে নিয়ন্ত্ৰণ কৰে আৰু তেওঁলোকৰ বিষমতা নিৰাময় কৰে ।

ভাল গ্ৰহণ মানুহক জ্ঞান আৰু মনোৰঞ্জন প্ৰদান কৰে । বিজ্ঞান, বানিজ্য, কলা
আৰু আইনৰ গ্ৰহণ মানুহৰ জ্ঞানৰ শ্ৰীবৃক্ষি সাধন কৰে । সেইবোৰ গ্ৰহণ পত্ৰি মানুহে
আভ্যন্তৰীণ শক্তি অনুভৱ কৰে । প্ৰকৃত সত্যটো হ'ল গ্ৰহণ হ'ল আমাৰ সঠিক
পথনিৰ্দেশক । এইবোৰে আমাক নতুন নতুন ক্ষেত্ৰ আৰু ৰহস্যৰ সন্ধান দিয়াই নহয়,
চিন্তন আৰু মননৰো বাট মুকলি কৰে । গ্ৰহণ আমাক দ্বন্দ বা সংকট বিশ্লেষণ কৰি
শক্তিশালী হ'বলৈ সহায় কৰে । গান্ধীজীয়ে ‘গীতা’ শাস্ত্ৰক ‘মাতা’ বুলি অভিহিত
কৰিছিল, কিয়নো কঠিন সময়ত এই শাস্ত্ৰখনে তেওঁক পথ প্ৰদৰ্শন কৰিছিল । গ্ৰহণ হ'ল

এনেকুৱা মার্গদর্শক, যিয়ে শান্তি নিদিয়ে, ক্রোধান্বিত নকৰে, আনকি কোনো প্রতিদান নিবিচাৰে, কিন্তু একে সময়তে অমৰত্বৰ মধুৰ অনুভৱো নিদিয়াকৈ নাথাকে ।

গ্রহণ মানুহক সুখ আৰু শান্তি প্ৰদান কৰে । গ্ৰহপ্ৰেমী সকলোতকৈ অধিক সুখী হয় । তেওঁ জীৱনত কেতিয়াও শূন্যতা অনুভৱ নকৰে । পাঠকে গ্রহৰ ওপৰতেই সম্পূৰ্ণ ভৱসা কৰিব পাৰে ।

আদৰ্শৰ ঘুঁজত গ্রহণ হ'ল একমাত্ৰ অন্ধ । গ্রহণ বহন কৰা ধাৰণা আৰু বিচাৰেই সম্পূৰ্ণ সমাজ এখনলৈ ৰূপান্তৰ আনিবলৈ সমৰ্থ হয় । আজিৰ পৃথিবীখনেই হ'ল বিচাৰ-বিবেচনাৰ পৃথিবী । সমাজৰ সকলো পৰিবৰ্তন আৰু বিপ্লবৰ গুৰিতেই আদৰ্শবাদ নিহিত হৈ থাকে । শ্ৰেষ্ঠ গ্রহণ ব্যক্তি-চেতনা জাগ্রত কৰি সমাজত নৱজাগৰণ সৃষ্টি কৰাত মহত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে । গ্রহণ পঢ়াৰ ফলস্বৰূপে মানুহৰ দৃষ্টিভঙ্গী বিস্তৃত হয় আৰু মনত উদাত্ত ভাৱনা জাগ্রত হয় ।

গ্রহণ হ'ল এনেকুৱা অমৰ সম্পদ যাৰ জৰিয়তে পূৰ্বপুৰুষৰ পৰা উত্তৰ পুৰুষলৈ প্ৰকৃতভাৱে জ্ঞানৰ ভাণ্ডাৰ প্ৰবাহিত হয় । গ্রহণ সঞ্চিত জ্ঞান কোনোও ধৰংস কৰিব নোৱাৰে । সংক্ষেপতে ক'বলৈ হ'লে গ্রহণ মূল্য অপৰিসীম ।

প্ৰশ্ন :

- (a) গ্রহণ মূল্য অপৰিসীম বুলি কিয় কোৱা হয় ? 12
- (b) ‘মনোৰঞ্জনৰ অৰ্থ সুগভীৰ’ বুলি লেখকে কি বুজাৰ বিচাৰিছে ? 12
- (c) গ্রহণ কেনেকৈ প্ৰকৃত পথ-প্ৰদৰ্শক হ'ব পাৰে ? 12
- (d) গান্ধীজীয়ে ‘গীতা’ শাস্ত্ৰক কিয় ‘মাতা’ বুলি অভিহিত কৰিছিল ? 12
- (e) গ্রহণ কেনেকৈ সমাজলৈ নব্য চেতনা কঢ়িয়াই আনে ? 12
- Q3. তলত দিয়া কথাখনিৰ সাৰাংশ এক-তৃতীয়াংশ শব্দৰ ভিতৰত লিখা । শিরোনাম দিয়াৰ আৱশ্যকতা নাই । সাৰাংশ তোমাৰ নিজৰ ভাষাত লিখিব লাগিব । 60

সংসাৰত কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰিবলৈ হ'লে কঠোৰ পৰিশ্ৰমেই হ'ল শ্ৰেষ্ঠতম উপায় । কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ জৰিয়তে আমি আমাৰ লক্ষ্য পূৰণ কৰিব পাৰোঁ । সংসাৰখনেই হ'ল কৰ্মক্ষেত্ৰ; গতিকে কৰ্ম কৰাটোৱে হ'ল আমাৰ সকলোৰে ধৰ্ম । যিকোনো কাৰ্যত সফলতা লাভ কৰিবলৈ হ'লে আমি কঠোৰ শ্ৰম কৰিবই লাগিব ।

কঠোৰ পৰিশ্ৰমেহে জীৱনক গতি প্ৰদান কৰিব পাৰে । আমি যদি কৰ্মৰ প্ৰতি উদাসীন হওঁ, তেন্তে আমাৰ জীৱনৰ গতি স্তৰ হৈ পৰিব । অকৰ্মন্যতাই আমাক এনেদৰে গ্ৰাস কৰে যে ইয়াৰপৰা পৰিত্রাণ লাভ কৰা কঢ়িন হৈ পৰে, অথচ পৰিশ্ৰমী ব্যক্তিয়ে সকলো প্ৰকাৰৰ প্ৰতিবন্ধকতা সাহসেৰে প্ৰতিহত কৰি সকলো ক্ষেত্ৰতে সফলতা লাভ কৰে । পৰিশ্ৰমী ব্যক্তিয়ে ভাগ্যৰ ওপৰত ভৰসা নকৰে, বৰঞ্চ অহৰহ পুৰুষাৰ্থ কৰে । যত্ন বা পুৰুষাৰ্থ কৰাৰ পিছত পৰিশ্ৰমী ব্যক্তিয়ে সফলতা লাভ নকৰিলেও নিৰাশ নহয় । তেওঁ অসফলতা বা অকৃতকাৰ্যতাৰ কাৰণসমূহ নিৰ্ণয় কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে, সেই সীমাৰক্ততাখিনি অতিক্ৰম কৰিবলৈ সচেষ্ট হয় যাতে সফলতা হাতৰ মুঠিলৈ আহে ।

এই সংসাৰত আমি প্ৰতিটো খোজতে সংঘৰ্ষ কৰিবলগীয়া হয় আৰু আমাৰ নিজস্ব পথ নিৰ্ণয় কৰিবলগীয়া হয় । আমি যিমানেই শক্তিশালী বা সম্পদশালী নহওঁ কিয়, কঠোৰ পৰিশ্ৰম নকৰিলে একোৱেই আমাক সফলতাৰ পথলৈ আগুৱাই নিদিব । সংসাৰত যিসকল মহান ব্যক্তি আছে, তেওঁলোকৰ অসামান্য সফলতাৰ মূল হ'ল শ্ৰম আৰু শক্তি ।

আমাৰ সমাজৰ বহুসংখ্যক লোকেই হ'ল অদৃষ্টবাদী অথবা ভাগ্যবিশ্বাসী । এনেধৰণৰ ব্যক্তি সমাজৰ প্ৰগতিৰ প্ৰতিবন্ধক । আজিলৈকে সংসাৰত কোনো অদৃষ্টবাদীয়েই কোনো মহান কৰ্ম সম্পন্ন কৰা নাই । সকলো ডাঙৰ ডাঙৰ উত্তৰণ, আৱিষ্কাৰ আৰু সৃষ্টি বা নিৰ্মাণ সন্তৱ হৈছে কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ জৰিয়তেহে । আমাৰ সাধনা আৰু প্ৰতিভাই অনুঘটক কৰ্পে পথ নিৰ্দেশনাত সহায় কৰিব পাৰে, কিন্তু কেৱল কঠোৰ শ্ৰমৰ মাধ্যমেৰেহে আমি লক্ষ্যপথত উপনীত হ'ব পাৰোঁ ।

কঠোৰ শ্ৰমৰ জৰিয়তে আমি যশ আৰু বৈভৱ দুয়োটাকে লাভ কৰিব পাৰোঁ । যেতিয়া আমি কৰ্তব্য সম্পাদন কৰাৰ বাবে শ্ৰম কৰোঁ, তেতিয়া আমাৰ মনলৈ এক অনিৰ্বচনীয় সুখৰ অনুভূতি আহে, অন্তৰৰ সমস্ত গ্ৰানি নাইকিয়া হয় আৰু আমি আনন্দ অনুভৱ কৰোঁ । পৰিশ্ৰমী ব্যক্তিৰ বাবে কোনো আচাৰ-অনুষ্ঠানেই গুৰুত্বপূৰ্ণ নহয়, কৰ্তব্যপথত চলাটোৱেই হ'ল তেওঁৰ একমাত্ৰ সাধনা । যেতিয়া কোনো কৃষকে দিনটো কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰাৰ অন্তত তেওঁৰ পঁজাঘৰত আনন্দমনেৰে গধুলি এটি লোকসংগীত গায়, তেওঁৰ কণ্ঠস্বরত যেন স্বৰ্গীয় সংগীতৰ সুৰ বাজি উঠে ।

শারিবীক পরিশ্রমে মানুহক সতোষ প্রদান করাই নহয়, শারিবীক সুস্থতাও দান করে। বর্তমান সময়ত শারিবীক শ্রমৰ সীমাবন্ধতাৰ বাবে মানুহ বহুতো বোগৰ চিকাৰ হ'বলগীয়া হৈছে। শারিবীক শ্রম সকলোৱে বাবে আৱশ্যক। এইটো কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই যে যিয়ে দৈহিক শ্রমত আত্মনিয়োগ কৰি থাকে, তেৱেই দীৰ্ঘ জীৱন লাভ কৰে। কথিত আছে যে স্বাস্থ্যৱান শৰীৰত স্বাস্থ্যবান মগজু বিবাজ কৰে। স্বাস্থ্যৱান লোকে গভীৰ বিষয়কো সহজভাৱে গ্ৰহণ কৰে। তেওঁ কোনো কঠিন পৰিস্থিতিতে বিহৱল নহয় আৰু সাহসৰে সেয়া মোকাবিলা কৰে। তেওঁ সকলো সমস্যাৰে সমাধান উলিয়াই লয়। মানসিক শ্রমৰ মহত্ব বুজি পোৱাৰ বাবেই আমাৰ ঝৰ্ণিসকলে ধ্যান কৰিছিল আৰু জনহিতৰ বাবে পথ দেখুৱাইছিল।

কঠোৰ শ্রমৰ আন এটা বিশিষ্ট অৰ্থ আছে। এই অৰ্থ অনুযায়ী শ্রম কেতিয়াৰা উৎপাদনশীল হয় আৰু কেতিয়াৰা উৎপাদনশীল নহয়। কৃষকে কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰে খেতি কৰে; ই উৎপাদনশীল শ্রমৰ ভিতৰত পৰে। খেল খেলিলে বা ব্যায়াম কৰিলে যি শ্রম হয়, সি উৎপাদনশীল নহয়। কিন্তু এই শ্রমৰো গুৰুত্ব আছে। গান্ধীজীয়ে কৈছিল যে যদি শ্রম কৰিবই লাগে, তেন্তে উৎপাদনশীল শ্রম কৰিয় কৰা নহ'ব। গান্ধীজীয়ে সকলোপ্ৰকাৰ শ্রমৰ মাজতেই আনন্দ অনুভৱ কৰিছিল।

যিবোৰ দেশৰ জনসাধাৰণ পৰিশ্ৰমী হয়, সেইবোৰ দেশেই প্ৰগতিৰ পথত আগুৱাই যায়। জাপান আৰু জার্মান দেশে বিশ্বুকৰ ভয়াবহুতাৰ সন্মুখীন হোৱাৰ পাছত কঠোৰ শ্রমৰ জৰিয়তে তেওঁলোকে নিজৰ দেশৰ পুনৰ্নিৰ্মাণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

সামৰনিত ক'ব পাৰি যে শ্ৰমেই হ'ল জীৱনৰ সুখ আৰু সৃজনৰ মূল।

(542 শব্দ)

Q4. তলত দিয়া কথাখিনি ইংৰাজীলৈ অনুবাদ কৰা।

20

সুপ্ৰসিদ্ধ স্বাধীনতা-সংগ্ৰামী ৰাজৰ্ষি পুৰুষোত্তমদাস টেণ্ডনে 1919 চনত এলাহাবাদ পৌৰনিগমৰ অধ্যক্ষৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিছিল। এইটো তেওঁৰ বাবে আছিল কঠিন পৰীক্ষা, কিয়নো ইংৰাজে ইমান প্ৰভাৱ খুৱাইছিল যে সাধাৰণ ভাৰতীয় লোক ছিবে অধ্যক্ষ হ'লেও তাৰ মাজত কাম কৰাটো কঠিন হৈ পৰিছিল। কাৰ্যভাৱ চণ্ঠালি ল'বৰ সময়ত তেওঁ লক্ষ্য কৰিছিল যে সেনাচাউলীৰ সৈন্যসকলে নিগমৰ পানী ব্যৱহাৰ

কৰিছিল; কিন্তু তাৰ বাবে কৰ দিয়া নাছিল। তেওঁ সেনাচাউনীলৈ এখন জাননী পঠিয়াইছিল যে যদি ইংৰাজ সৈন্যসকলে পানীৰ বাবে এমাহৰ ভিতৰত কৰ নিদিয়ে, তেন্তে পানীযোগান বন্ধ কৰি দিয়া হ'ব।

এই জাননীখনে সেনাচাউনী, সমগ্ৰ চহৰ আৰু পৌৰনিগমত এক আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিলে। হানীয় বাতৰি কাকত সমূহে টেণুন ডাঙৰীয়াৰ উক্ত আদেশৰ বিষয়ে ডাঙৰ ডাঙৰ হৰফেৰে বাতৰি প্ৰকাশ কৰিলে। জাননীৰ অন্তিম দিনা বহুসংখ্যক সেনা বিষয়া পৌৰনিগমৰ কাৰ্যালয়ত উপস্থিত হ'ল। এগৰাকী জেষ্ঠ সেনা বিষয়াই টেণুন ডাঙৰীয়াক জনালে যে তেওঁ সেনাচাউনীত পানীযোগান বন্ধ কৰিব নোৱাৰিব। টেণুন ডাঙৰীয়াই শান্ত স্বৰেৰে উত্তৰ দিলে যে যদি সেইদিনাখনেই কৰ জমা দিয়া নহয়, তেন্তে তেওঁলোকলৈ পানী যোগান ধৰা নহ'ব।

সেনাবিষয়াজনে খঙ্গত চিঞ্চিৰি উঠিল, কিন্তু টেণুন ডাঙৰীয়া নিজৰ মতত অলৰ হৈ থাকিল। শেষত সেনাবিষয়াসকল তাৰপৰা আঁতৰি গ'ল। গোটেই কাৰ্যালয়টোতেই উত্তেজনা বিৰাজ কৰিলে। টেণুন ডাঙৰীয়াৰ স্থিতা আৰু দৃঢ়তা দেখি সকলো বিস্মিত হ'ল।

পিছদিনা সেনাচাউনীৰ ইংৰাজ সেনাবিষয়াসকলে কৰ জমা দিলে।

Q5. তলৰ কথাখনি অসমীয়ালৈ অনুবাদ কৰা।

20

In ancient times in most civilized countries, for example, in Egypt, Iraq, India, China and in the Roman Empire, many great irrigation works were constructed. In very hot countries water is even carried in underground channels to prevent it from being evaporated by the sun's heat. In modern times, great dams have been built across rivers and these are used for more than one purpose, hence they are called multipurpose undertakings. Firstly, such dams help to prevent floods, by controlling the amount of water which rushes down a river in the rainy season. This also prevents an enormous amount of damage and loss to farmers. Secondly, by storing up great quantities of water in the artificial lakes behind the dams, irrigation can be provided for many acres of land in the dry season, so that crops can be grown where none would have grown before. Thirdly, the people in the towns and cities in the neighbourhood can be certain of getting a sufficient supply of water for drinking and other purposes, even in the driest weather. Fourthly, the water stored up behind the dams is made to generate electric power by letting it run through turbines.

Q6.	(a) তলত দিয়া জতুরা খণ্ডবাক্যকেইটা ব্যৱহাৰ কৰি প্ৰত্যেকৰে একোটি বাক্য বচনা কৰা :	$2 \times 5 = 10$
(i)	অথাই সাগৰ	2
(ii)	কপাল ফুটা	2
(iii)	টুপাই বুৰ মাৰ	2
(iv)	ফুটকাৰ ফেন	2
(v)	শঠা মিতিৰ	2
(b)	তলত দিয়া শব্দবোৰৰ একোটাকৈ বিপৰীত অৰ্থবাচক শব্দ লিখা ।	$1 \times 10 = 10$
(i)	আপোন	1
(ii)	চুটি	1
(iii)	আনন্দ	1
(iv)	তীক্ষ্ণ	1
(v)	উপকাৰী	1
(vi)	মাইকৰি	1
(vii)	হৰ্ষ	1
(viii)	উজু	1
(ix)	গৰম	1
(x)	জ্ঞানী	1

(c)	তলত দিয়া শব্দবোৰৰ প্ৰত্যেকৰে একোটা সমার্থক শব্দ লিখা ।	$1 \times 10 = 10$
(i)	জুই	1
(ii)	বিতোপন	1
(iii)	আলহী	1
(iv)	ঠাণ্ডা	1
(v)	দুঞ্চি	1
(vi)	ভাষ্যা	1
(vii)	সমীপ	1
(viii)	শুৱনি	1
(ix)	জোন	1
(x)	ধৰণী	1
(d)	তলত দিয়া প্ৰবচন দুটাৰ ভাব-সমপ্ৰসাৰণ কৰা ।	$5 \times 2 = 10$
(i)	আইঝো বার্তা, গঙ্গাৰো যাত্ৰা ।	5
(ii)	কথাত কঢ়া যায়, কথাত বঁঢ়া পায় ।	5